

der fortsat ca. 75.000 unge uden arbejde ifølge opgørelser fra februar 1985. Der er således fortsat brug for en aktiv indsats, og mindretallet finder det derfor urimeligt at begrænse statens engagement og fjerne kommunernes pligt til at gøre en aktiv indsats i en situation, hvor ungdomsarbejdsløsheden fortsat er høj og endda ligger over niveauet fra 1982 med ca. 2.000 ungdomsarbejdsløse.

I 1984 lancerede regeringen sit ungdomsprogram, som indeholdt løfter om 16.000 nye pladser til de unge. Heraf har regeringen højest realiseret de 10.000, hvoraf en andel, ifølge det oplyste 4.800 pladser, skal bruges til at give langtidsløse uddannelses tilbud i henhold til de af regeringen fremsatte lovforslag herom. Dette betyder færre pladser til ungdommen.

Samtidig fjernes jobskabelsen som bidrag til at sætte mange unge i gang. I 1983 oprettedes ca. 11.000 pladser, og i 1984 forudsatte regeringen selv i sit ungdomsprogram, at jobskabelsen skulle bidrage med 15.000 pladser. Det blev ikke tilfældet på grund af nedskæringer. Nu slagtes hele jobskabelsen ud fra en udokumenteret påstand om konkurrenceforvriddning. Kun 8 pct. af alle projekter er afvist med denne begrundelse. Alligevel bruges argumentet til at opfylde regeringens ideologiske felttog imod jobskabelsestanken.

Hermed fjernes også de mest perspektivrige dele af den hidtidige indsats imod ungdomsarbejdsløsheden. Muligheden for at etablere varige kommunale arbejdspladser med produktion og afsætning for øje forsvinder. Jobskabelsestanken med dens perspektiver om en forøget indsats på væsentlige samfundsområder til gavn for lokalområderne og for det kulturelle liv og fællesskab forsvinder. Ideen om at omsætte passive midler såsom bistandshjælp og dagpenge til aktive igangsættende økonomiske ressourcer fjernes. De mange samfundsnyttige projekter på genbrugsområdet, miljøområdet m.v. ophører.

Tilbage står de traditionelle beskæftigelsesprojekter, endda i stærkt reduceret omfang. Kun 3.000 pladser kan bevilges ifølge lovforslaget, hvilket skal sammenholdes med de 11.000 jobskabelsespladser i 1983 og målsætningen om op til 15.000 pladser i 1984. Forringelsen er klar.

Jobskabelsen og beskæftigelsesprojekterne

indebar også, at flere unge kom i arbejde eller påbegyndte en uddannelse. I 1982 var andelen 24 pct., der enten kom i arbejde eller startede på uddannelse efter projektets afslutning, og i 1983, hvor jobskabelsen slog igennem, steg andelen til 37 pct. Blandt de ledige unge endte færre på bistandshjælp. I 1982 drejede det sig om 31 pct. af dem, der forblev ledige efter projektdeltagelse, og i 1983 faldt andelen til 21 pct. Altså, færre unge på bistandshjælp, flere unge i arbejde eller på uddannelse med dagpenget.

Lovforslaget bryder med dette mønster og fører endvidere til en uheldig opsplitning af de unge. De deles i en gruppe, der af kommunen eller amtskommunen anvises direkte til projekter uden om arbejdsformidlingen og dermed uden kontakt med det almindelige arbejdsmarked, og i en anden gruppe, der anvises deltagelse i projekter i samråd med formidlingssystemet og med den vejledningsindsats, der ligger her, en indsats, der desværre er reduceret som følge af personale- og nedskæringerne i arbejdsformidlingen, der netop skal skære 135 medarbejdere væk.

Mindretallet tager afstand fra denne anvisning af de unge uden om arbejdsformidlingen og fra svækkelsen af formidlingssystemets muligheder for at vejlede og hjælpe de unge arbejdsløse med valg af arbejde og uddannelse.

Sammenfattende må mindretallet konstatere, at det foreliggende lovforslag er en tragedie for ungdommen. Det bryder med en række fundamentale principper for indsatsen imod ungdomsarbejdsløsheden og er et camoufleret besparelsesforslag, hvor besparelsesønsket er fremherskende og overstiger hensynet til de unge arbejdsløse.

Mindretallet havde hellere set, at folketingets flertal gik en anden vej og tilbød de unge kompetencegivende uddannelse og reelle tilbud om beskæftigelse samt mere perspektivrige beskæftigelsesprojekter.

Nu rammes ungdommen hårdt af regeringens nedskæringer, med markant nedgang i indsatsen imod ungdomsarbejdsløsheden og færre pladser til de unge. Det er regeringens gave til ungdommen i ungdomsåret.

På denne baggrund må mindretallet afvise lovforslaget og indstille det til *forkastelse*.